

[Hanne Reintoft.]

og langt mere end en halvering af uddannelsernes indhold og værdi i løbet af de næste 15 år. Det vil altså sige, at vi får en lang række af små og mellemstore uddannelser, der ganske rigtigt vil passe som hånd i handske til samfundets behov for arbejdskraft efter det undervisningsministerielle udvalgs opfattelse.

Dokumentet, der først blev afsløret af dagbladet Politiken og siden af Danske Studerendes Fællesråd, er jo en kontant forlængelse af den såkaldte fornyelsesbetænkning, innovationsbetænkningen, for forholdet mellem forskning og samfund, hvor samfund står for erhvervsliv, dette vidunderlige begreb, som jo først får mening, når vi regner det om i kroner og øre, og hvor der i planlægningsprocesser, i forskningsprocesser, ved bevillinger og opgaver skal være rådgivere fra erhvervslivet. Det er ganske klart de kortsigtede profitbehov fremfor de langsigtede samfundsbehov — og ved de sidste forstår jeg de almene menneskelige behov — som skal dirigere bevillinger til og organisering af uddannelse og forskning.

Det må også understreges, at det fortsat udelukkende er den producerende skattebetaler, der skal bære omkostningerne ved et uddannelsessystem, som han ved han vil høste uendelig lidt fra, medens det passer perfekt for erhvervslivet, der jo, som vi alle ved, hvis vi vil erkende det, høster meget store profitter, ikke mindst af de tekniske funktionærer.

På det grundlag, vi har fremlagt, vil vi selvfølgelig modarbejde den planløshed, som det foreliggende forslag til adgangsbe-grænsning er et vidnesbyrd om, og vi vil også modarbejde planløshedens naturlige tvilling, nemlig den planlægning, som vil forstærke den kapitalistiske dirigering af uddannelsespolitikken — og jeg forstår ikke, hvis man i øvrigt er imod dette samfund, at man på nogen måde ligesom kan gå ind i en planlægning af de kriser, dette samfund selv har skabt sig.

Det er en tåbelig og letkøbt udvej at benytte et presset uddannelsesområde til indgreb mod de studerende. Denne regering vidste som den foregående ifølge prognoserne, at uddannelsesbehovet ville vokse, og at der ville komme et pres på de højere læreanstalter, hvis ikke regeringen ændrede sin

uddannelsespolitik. Derfor har man kun sig selv at takke for, at man nu må gennemføre denne lov om adgangsbe-grænsning, der vil være yderligere socialt diskriminerende, der vil være begunstigende for erhvervslivet, for overklassen og ikke for den brede befolkning.

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal ikke forlænge denne debat meget. Det, der kalder mig herop, er nogle ord, som blev sagt af den socialdemokratiske ordfører. Han konstaterede, at på tandlægehøjskolen havde man adgangsbe-grænsning, og dér var der kun få studerende fra de lavere sociale lag, på universiteterne havde man ikke adgangsbe-grænsning, og dér var der forholdsvis mange flere fra de lavere sociale lag. Altså, sluttede den socialdemokratiske ordfører, kan man se, hvad en adgangsbe-grænsning vil medføre.

Dette synes jeg ikke må stå uimodsagt her. Ét er, at studenter sender noget sådant ud, noget ganske andet er, at det bliver sagt fra folketingets talerstol, for her er jo tale om en virkelig elementær videnskabelig brøler. Der er jo ikke påvæst nogen årsagssammenhæng mellem de to forhold, og hvis vi skulle bruge på samme letsindige måde tilfældige forskelle til at forklare et eller andet, så ved jo enhver i denne sal, at der, for at tage et eksempel, medens Stauning var statsminister, var overordentlig mange arbejdsløse, og enhver ved, at der i dag er få arbejdsløse; altså skulle man kunne konstatere, at når vi har socialdemokratiske regeringer, er der stor arbejdsløshed.

For at tage et eksempel fra undervisningsområdet, så er det jo typisk, at vi i mangfoldige år har haft adgangsbe-grænsning på seminarierne, og det er lige så typisk, at på seminarierne er der ganske overordentlig mange studerende, sammenlignet med universiteterne, fra de lavere sociale lag. Altså skulle man kunne slutte, at hvis vi har adgangsbe-grænsning, vil vi få mange studerende fra de lavere sociale lag.

Jeg skal kun advare endnu en gang mod, at man bruger statistik på denne letsindige måde.

Morten Lange: På forskellig måde er jeg part i denne sag, men jeg skal alligevel benytte lejligheden til at komme med nogle